

§§ 349 og 50.

344) samles til een Paragraf saalydende:
 „Begyering om ny Forsøgning tilstilles Statsanklageren, der, naar han antager, at de i §§ 346—48 nævnte formelle Betingelser ere tilstede, saavel som naar han selv efter § 345 anbrager paa ny Forsøgning, forelægger Sagen for Høiesteret, ledsaget af de Oplysninger, som han maatte have fremstaaet, og med hans egne Bemærkninger. Høiesteret, som i fornødent Fald kan pålægge Statsanklageren at skaffe yderligere Oplysninger tilveiebragte, bestemmer derefter, om ny Forsøgning af Sagen skal finde Sted“.

§ 351.

345) L. 4—6. „Efter Ret“ sættes „Punktum“ i Stedet for „Komma“, og Resten af Paragrafen udgaaer.

§ 352.

346) 2det St. L. 2. „Herreds- (By-)retten“ forandres til „Underretten“.

Kapitel 12.

§ 358.

347) L. 4—5. Ordene: „indtil . . . Maade“ forandres til: „af Statskassen“.

348) Paragraferne 359 og 360 affattes saaledes:

§ 359.

- „Under Sagens Omkostninger indbefattes:
- 1) Bederlag for udført Arbejde samt Reise- godtgjørelse og Diæter til Overanklageren, Underretsanklageren og den af det Offentlige bestfittede Forsvarer,
 - 2) Godtgjørelse for Reise og Ophold paa Stedet til Personer, der, efter Retteus eller den offentlige Anklagers Foranstaltning, ere mødte for en Rævninge- eller Kredsret for at afgive Forklaring, naar de have maattet gjøre Reise til det Sted, hvor Retten holdes.

§ 360.

Bederlag for udført Arbejde til Sagsførerne

bestemmes ved selve Dommen efter Arbejdets Omfang og Betydning, uden at Domstolene ere bundne ved de hidtil gjældende Forrifter angaaende Sagsførernes Salær i Straffesager. De øvrige Omkostninger bestemmes og anvises paa Statskassen af Retteus Formand efter Vedkommendes Begjæring, der maa være indgiben til Formanden inden Retsfamlingens Slutning paa det enkelte Sted. Godtgjørelse for Ophold paa Stedet ifølge Nr. 2 kan ikke overstige 1 Rigsdaler daglig.“

§ 361.

349) L. 2—6. „Herreds- (By-)retten . . . Retser“ forandres til:

„Underretten, tilkommer der ikke de i § 359 under Nr. 2 nævnte Personer Godtgjørelse, medmindre de maae give Møde udenfor deres Retskreds og have mindst 3 Mile til det Thingsted, hvor de skulle møde, og tillige længere end til deres eget Thingsted; dog tilkommer Godtgjørelsen altid den, der møder udenfor sin Retskreds, naar han for at komme til Thingstedet maa tage over et Sund eller en Arm af Havet (herfra undtaget det Tilfælde, at en Bro fører over Vandet, eller der over samme er en regelmæssig Færgebefordring, og der ikke er over en Fjerdingvet at seile over).“

Kapitel 13.

Af et Mindretal (Alberti og S. A. Hansen):

350) Der indsættes foran § 363 følgende Paragraf:

„Den, der har været fængslet, uden at blive tiltalt, eller som frifindes ved endelig Dom, kan, efter Stævning til Overanklageren i den Kreds, hvor denne boer, erholde, efter de almindelige Regler, Mænd udmeldte af den ordinære Ret til at fastsætte en billig Erstatning for den Skade og det Tab, der ved Fængslingen maatte være ham paaført. Den udfundne Erstatning udbetales Vedkommende af Statskassen.“

§ 368.

351) Første Stykke L. 1. „af Retsfribere“ udgaaer.